דתן ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם
וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים
האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל
חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח
אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר
משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את
כל המעשים האלה כי לא מלבי: אם כמות כל
האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד
עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא
יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
[illegible] נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי
בכלתו לדבר את כל הדברים ותבקע האדמה האלה
אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל אשר להם
חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו
לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת: וידבר יהוה
אל משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת

וקם משה ואזל לות דתן ואבירם
ואזלו בתרוהי סבי ישראל:
ומליל עם כנישתא למימר זורו
כען מעלוי משכני גבריא חיביא
האלין ולא תקרבון בכל דילהון
דלמא תלקון בכל חוביהון:
ואסתלקו מעלוי משכנא דקרח
דתן ואבירם מסחור סחור ודתן
ואבירם נפקו קימין בתרע משכ
משכניהון ונשיהון ובניהון וטפלהון:
ואמר משה בדא תדעון ארי יי׳ שלחני
למעבד א׳ ית עובדיא האלין כל
האלין ארי לא מרעותי: אם
כמותא דכל אנשא ימותון י
אלין וסערא דכל אנשא יסתער
עליהון לא יהוה שלחני: ואם
בריאה יברא יי׳ ותפתח ארעא
ית פומה ותבלע יתהון וית כל
דילהון ויחתון כד חיין לשאול
וידעון ארי ארגיזו גבריא האלין
קדם יי׳: והוה כד שיצי למללא ית
כל פתגמיא האלין ואתבזעת
ארעא די תחותיהון: ופתחת ארעא
ית פומה ובלעת יתהון וית אנש
בתיהון וית כל אנשא דילקרח
וית כל קנינא: ונחתו אינון וכל די
להון כד חיין לשאול וחפת עליהון
ארעא ואבדו מגו קהלא: וכל ישר׳
די בסחרניהון ערקו לקלהון אם חילכא
ארי אמרו תבלעיננא ארעא:
ואשתא נפקת מן קדם יי׳ ואכלת
ית מתן וחמשין גברא מקרבי
קטרת בסמין:
ומליל: אמר לאלעזר בר אהרן
כהנא ויפרש ית מחתיא מבין
יקידיא וית אשתא ירחיק לחלא

יצאו נצבים. בקומה זקופה
לחרף. ולגדף. כמו ויתיצב
ארבעים יום דגלית: ונשיהם
ובניהם וטפם. בוא וראה
כמה קשה המחלוקת. שהרי
בית דין של מטה אין עונשין
עד שיביאו שתי שערות
ובית דין של מעלה עד עשרים
שנה. וכאן אבדו אף יונק
שדים: לעשות את כל המעש׳
האלה. שעשיתי על פי הדיבו׳
ליתן לאהרן הכהונה
גדולה ולבניו סגני כהונה
ואליצפן נשיא הקהתי: אם
כמות כל אדם ימותון ותדעון
כי לא יי׳ שלחני. אלא אני
עשיתי הכל מדעתי ובדין
הוא חלוק עלי: ואם בריאה
יברא יי׳ וגו׳ ואם בריאה חדש׳
יברא יי׳ להמיתם. במיתה שלא
מת בה אדם עד הנה. ומה היא
הבריאה ופצתה האדמה את
פיה ותבלעם אז וידעתם כי
נאצו הם ואני מפי הגבורה
אמרתי: ורבותינו פירשו אם
אם בריאה פה לארץ מששת
ימי בראשית מוטב ואם לאו
יבראנו: פרש הדיבור ואם בריאה
יי׳ בריאה ופצתה׳ אז
וידעתם: תני רש׳:
נסו
לקולם.
מחמת קול היוצא על
בליעתם: ואת האש
שבתוך המחתות זר׳
זרה הלאה וארון מעל
המחתות: כי
קדשו׳ המחתות:

מי לקחתי ואת מי עשקתי
ואת מי רצותי ומיד מי
לקחתי כפר ואעלים עיני
בו ואשיב לכם: ויאמרו לא
עשקתנו ולא רצותנו
ולא לקחת מיד איש
מאומה: ויאמר אליהם עד
יהוה בכם ועד משיחו היום
הזה כי לא מצאתם בידי
מאומה ויאמר עד:

ויאמר שמואל אל העם יהוה
אשר עשה את משה ואת
אהרן ואשר העלה את אבתיכם
מארץ מצרים: ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני יהוה
את כל צדקות יהוה אשר
עשה אתכם ואת אבתיכם:
כאשר בא יעקב מצרים
ויזעקו אבתיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת אהרן

ויוציאו את אבתיכם ממצרים
וישבום במקום הזה: וישכחו
את יהוה אלהיכם וימכר אתם
ביד את סיסרא שר צבא חצור
וביד פלשתים וביד מלך מואב
וילחמו בם: ויזעקו אל יהוה
ויאמרו חטאנו כי עזבנו את
את יהוה ונעבד את הבעלים
ואת העשתרות ועתה הצילנו
מיד איבינו ונעבדך: וישלח

ערמכם הייתי הולך: והיה לי ליטול
החמור משלכם: ואת מי רצותי: של
לשון מרוצה הסמוכה לעשק לשון
עשוק ורצוץ הוא: חומס הוא ורוצץ:
ואעלים עיני בו. מה להעלים עיני מן
המשפט בשביל הממון: ואשיב
לכם. כל שהחזרתי: ויאמר עד. בת
קול יוצאה ואומרת עד. וזה אחד
משלשה מקומות שהופיעה רוח
הקודש בבית דין של מטה כדאית׳
במסכת מכות: אשר עשה את משה